

RECONSTRUCTIE HOE EEN CHEMIEBEDRIJF ZIJN GANG KON GAAN

# Wie Dupont binnenlaat,

**Waarom werkte de Dordtse vestiging van Dupont tientallen jaren met de gevaarlijke stof C8? En waarom greep de overheid niet in? Reconstructie van een chemisch drama. „Dit is een vorm van verdoezelen die ik nog nooit heb gezien.”**

Ingrid de Groot  
Peter Groenendijk

Dordrecht

**A**ls Hans Bol op 2 juni 2004 afscheid neemt als directeur van chemiebedrijf Dupont, barst restaurant Sybold bijna uit z'n voegen. Iedereen die in Dordrecht iets voorstelt, is er bij. Bestuursleden van de Grote Kerk, waarvoor Bol een nieuw carillon financierde. Organisatoren van festivals, die altijd bij Dupont konden aankloppen voor steun. En burgemeester Ronald Bandell, die hem een koninklijke onderscheiding opspeldt.

„Dupont was betrokken bij alles wat er in de stad gebeurde”, zegt VVD-raadslid Dirk Pols (65), al decennialang politiek actief in Dordrecht. „Ik ben zelf al jaren penningmeester van een molenstichting. Als er geld nodig was voor een restauratie, zei de toenmalige burgemeester: ga even bij Dupont langs. Dan stond er prompt 5.000 euro op m'n rekening. Zo'n bedrijf vertrouwt je gewoon.”

Dordrecht houdt van Dupont. Zo is het al vanaf 1962, als prins Bernhard het complex opent. De fabriek, waar de door Dupont ontwikkelde Orlon-vezel wordt gemaakt, is in één klap de grootste werkgever van de regio. „Alles uit Amerika was in die tijd prachtig, en Dupont al helemaal”, zegt Martin van Kleef, van 1972 tot 1974 wethouder in Papendrecht. „Ze maakten nieuwe dingen, betaalden Amerikaanse salarissen en hadden een veilig imago. Als je je helm niet op had, zwaaide er wat. En bij de trap hingen bordjes: houd de leuning vast! Bijna overdreven.”

Maar over de uitstoot van het bedrijf maakt niemand zich druk. Zorgen over het milieu zijn er dan nog nauwelijks. Van Kleef: „Man, het woord milieuhandhaving was nog niet eens uitgevonden! Toen ik vragen begon te stellen over wat er nou precies gebeurde bij dat bedrijf, kreeg ik in het stadhuis te horen: mond dicht. We mogen blij zijn met Dupont, niet zeuren.”

De Dordtse vestiging van Dupont groeit snel. Op het immense terrein wordt de ene na de andere fabriek uit de grond gestampt, elk voor een andere uitvinding. Zoals teflon, een kunststof die als basis dient voor de anti-aanbaklaag, en waarmee het bedrijf miljarden verdient. Medio jaren 80 werken er ruim 1.500 mensen.

Maar op de achtergrond zijn er ook zorgen. Bij de productie van teflon wordt in die ja-

